

ΦΑΜΠΙΑΓΑΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΟΣΑΤΥΡΙΚΗ

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΕΤΗΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ ΜΟΝΟΝ

Ἐν Ἀθήναις φράγκα 10. — Ἐν ταῖς ἐπαρχίαις φράγκα 11

Ἐν τῇ ἐξωτερικῇ φράγκα χρυσᾷ 15.

Τριμᾶται λεπτῶν 10

Τριμᾶται λεπτῶν 10

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΑΤΩΘΕΝ ΤΟΥ ΔΗΜΑΡΧΕΙΟΥ

ΣΤΟ ΒΑΣΙΛΗΑ

— ΑΝΑΦΟΡΑ ΓΙΑ ΤΟ ΝΕΡΟ —

Σ' αὐτὴ τὴν καμηλόδιφα
 Γιὰ πὲς μου, 'στὸ Θεό σου
 Δὲν εἶναι κρῖμα, βασιληᾶ,
 Ν' ἀφίνης τὸ λαό σου ;
 Δός του καὶ σὺ ἓνα νερὸ
 Καὶ 'στ' ἀκριβοπλερόνει,
 Ποτάμι 'στὸ Τατοῖ σου
 Τὰ λάχανα φουντόνει·
 Ἄφριζον 'στὸ παλάτι σου,
 'Στὸν κῆπο, 'στὴν Αὐλή σου
 Νιαγαβρόνερα, χωρὶς
 Νὰ λύσης τὸ πουγγί σου,
 Φλί φλί τ' ἀκούει ὁ λαός,
 Ὁ ξεροδιψασμένος,
 Φλί φλί νὰ κάνουν, Τάνταλος
 Νεροβασανισμένος,
 Καὶ μὲ φωτιὰ 'στὰ μάτια του
 Φωτιὰ καὶ 'στὸ λαρύγγι,
 Φωτιὰ 'στὸ αἷμα, 'στὴν καρδιά,
 Τὰ δόντια τριζοσφίγγει.
 Ἐνα νερὸ, ἓνα νερὸ
 Δὲ δίνεις Χριστιανέ μου ;
 Ἄν δὲ σὲ παρακάλεσα
 Γιὰ τίποτα ποτὲ μου,
 ὦ ! τώρα σὲ παρακαλῶ,
 Γιὰ χάρι τοῦ λαοῦ σου,
 Νὰ δώσης το περίστευμα
 Τ' ἀπλέρωτου νεροῦ σου
 Ἄ ! δός του δός του 'να νερὸ,
 Ἡ δίψα τὸν βουρλίζει

Αὐτὸν ποῦ μὲ θυσία του,
 Σαμπάνια σὲ ποτίζει.
 Ὁ μέγας, λέν, Ἀλέξανδρος,
 Σὲ μιά του ἐκστρατεία,
 Μὲ διψασμένο τὸ στρατὸ,
 Περνοῦσεν ἐρημία·
 Ἐκεῖ τὰ παληκάρια του,
 Ἐστὴ δίψα λυσσασμένα,
 Βρίσκουν νερὸ μιά ποτηριὰ
 Καὶ ἐνθουσιασμένα
 Τὸ φέρνουν 'στὸν ἀνδρεῖό τους
 Μεγάλο βασιλέα
 Χυτὸ σ' ἐνὸς παληκαριοῦ
 Τὴν περικεφαλαία,
 Μὰ 'κεῖνος 'σάν ἐκράτησε
 Ἐστὰ χέρια του τὸν κράνο
 Κι' εἶδε πῶς ὅλοι γύριζαν
 Τὰ μάτια τους ἀπάνω
 Σ' ἐκεῖνο τὸ μονάκριβο
 Νερὸ τοῦ βασιληᾶ τους
 Σπλαχνίζεται τὴ δίψα τους
 Καὶ λόγους ἀθανάτους
 Τοὺς λέει : « Πάρτε τὸ νερὸ
 Ὁ βασιληᾶς δὲν πίνει
 Ἄν καὶ ὁ γύρω του λαός
 Τὴ δίψα του δὲ σβύνει. »
 Καὶ σὺ βρημάζεις, βασιληᾶ
 Ἐστὴ δίψα τὸ λαό σου ;
 Ἄ ! ὁ Φιλήμων ἤτανε
 Ὁ πρῶτος δάσκαλός σου !

ΦΛΟΚΕ ΚΑΙ ΒΟΥΛΑΝΖΕ

Ὡς τὸ αἰσιώτερον σημεῖον τῶν καιρῶν διὰ τὴν ἐν τῇ ἀδελφῇ Γαλλίᾳ παγίωσιν τῆς Δημοκρατίας, θεωρεῖ ὁ ΡΑΜΠΑΓΑΣ τὸ καιρῶν τραῦμα ὅπερ κατὰ τὰς παραμονὰς τῆς μεγάλης δημοκρατικῆς ἐορτῆς τῶν Γάλλων κατήνεγκεν ὁ Φλοκὲ ἐπὶ τοῦ λαοῦ τοῦ ὑποστηρικτοῦ τῶν μοναρχικῶν καὶ τῶν κληρικοφρόνων ζουρλο-Βουλανζέ. Τὸ τραῦμα τοῦτο δὲν σὲ φαίνεται συμβολικῶς παριστάνον τὴν σφαγίαν τῶν πόθων καὶ ἐλπίδων τῶν πολεμίων τῆς δημοκρατικῆς κομμάτων; Ὁ Φλοκὲ συνέλαβεν οὕτω ἀπὸ τῶν κεράτων τὸν πολυκέφαλον ταῦρον ὅστις ἠπέλπει νὰ σχίσῃ τὰ σπλάγχνα τῆς δημοκρατικῆς Γαλλίας καὶ νὰ θρέψῃ διὰ τοῦ αἵματος αὐτῆς καὶ πάλιν τοὺς πρίγκηπας καὶ τοὺς ἱερεῖς αὐτῆς, τοὺς βασιληάδας καὶ τοὺς παπάδες, διὰ τοὺς ὁποίους ἐπαλαμβάνομεν ὅτι ἡ Γαλλία δὲν θὰ ἤσυχασῃ, εἰμὴ ἀφ' οὗ κρεμάσῃ τὸν τελευταῖον αὐτῆς πρίγκηπα διὰ τοῦ ἐντέρου τοῦ τελευταίου τῶν ἱερέων τῆς. Ὡ φαρδόμενα θεριά, φριχτοὶ Ἰησοῦται, τί τραῦμα λαμβάνετε διὰ χειρὸς τοῦ Φλοκὲ ἐπὶ τοῦ λαοῦ τοῦ Βουλανζέ! Ζήτω ἡ δημοκρατία!

Η ΖΕΣΤΗ

Δροσιὰ πουθενά. Ἀνικνόμεν πανταχόθεν Πυριφλεγέοντος ἀναθυμιάσεις. Καὶ τὰ Φάλήρα μας ἀκόμη δὲν μᾶς δροσιζοῦν. Ἡ Θάλασσα θερμαίνει ὡς τουρκικὸν σχεδὸν λουτρόν. Αἱ Ἀθηναὶ μετετέθησαν, ἀνευ βασιλικῆς διατάγματος, εἰς τὴν Ἀρρικήν. Ὁ λιφ ἐξυπηρετεῖ τὸν Χάρωνα. Νομίζεις ὅτι εἴμεθα ἐν μέσῳ πυρκαϊᾶς γενικῆς ὄλων τῶν δασῶν τῆς Ἑλλάδος ὑπὸ πυριφλεγούς ἐξωσμένοι ζώνης. Ζέστη τοῦ σκάει κί' ὁ τζιτζικας, ἡ περωτὴ αὐτῆ λίμα. Εἰς μάτην ὁ ἄνεμος «ουα» ὅση φυσᾷ μάλιστα τόση τὸ χειρότερον χύνεται κατὰ πρόσωπον ἡμῶν ὡς ὁ ξαφνα ἀπὸ χύτρας μὲ βραστό νερὸ ἀναθρώσκων ἅμα τὴν ξεσκεπάσης. Φοβερά δὲ σύμμαχος τῆς ζέστης ἡ λειψυδρία μᾶς κάμνει νὰ πολιορκώμεν τὴν βαρέλλαν τῆς Καισαριανῆς, ὅσον δὲν ἐπολιορκήθη ποτὲ ἡ Πηνελόπη ὑπὸ τῶν μνηστῆρων αὐτῆς· τὸ εὐτύχημα μόνον εἶναι ὅτι ἡ προγαστρω αὐτῆ δὲν ἔχει τὴν σφροσύνην τῆς γυναικὸς τοῦ Ὀδυσσεύς καὶ βάζει κατὰ πᾶσαν στιγμὴν κἀνούλα.

Αἱ Ἀθηναὶ ὄλαι ἔγειναν ἕνα φλογερὸ καμίνι καίεις τὴν γένναν τοῦ καύσανος αὐτοῦ τῶν τροπικῶν, χορεύει τὸν ἀπαίσιον χορὸν τοῦ ὁ κορναχτός, ὁ ἀληθὴς δήμαρχος, ὁ ἄρχων τῶν Ἀθηναίων δημοτῶν ὁ φασκελώνων, κατατυφλώνων ἡμᾶς, ὡς ἂν μᾶς ἔλεγε ἀνὰ πέντε στά μάτια σας, διὰ τὴν ὑπομονὴν σας. Αἱ ἐφημερίδες ἐλύσσαξαν νὰ γράφουν διὰ κατὰβρογμα, ἀλλὰ τὰ γραφόμενά των τὰ παίρν' ὁ ἄνεμος μὲ τὰ φτερά. Ἐν τούτοις αὐτὴ ἡ ὑπερβολικὴ ζέστη θὰ γῆ ἴσως καὶ ἐν καλὸν ἀποτέλεσμα. Εἶναι ἐλπίς νὰ παραφρονή-

σωμεν καὶ νὰ χαλάσωμεν τὸ γλέντι μερικῶν τρανῶν, μέχρι τῶν ὁποίων οὔτε ἡ ζέστη οὔτε τοῦ λαοῦ τὰ βάσανα φθάνουν.

Πεπυρακτωμένοι.

ΠΙΦ! ΠΑΦ!

ΟΛΑ ΜΑΣ ΑΝΑΠΟΔΑ. — Γνωστὸν ὅτι ὁ ἀξιόλογος νέος ὑδραυλικὸς τοῦ δήμου κ. Καλογερόπουλος ἀνεκάλυψεν ἐκεῖ πρὸς τοὺς Στόλους τοῦ Ὀλυμπίου Διὸς κάτι πηγὰδια μὲ νερὸ ἀρχατὰ τὰ ὅποια εἶχαν τὴν καλωσύνην νὰ μᾶς ἀποκαλυφθοῦν τόσον ἐπικαίρως. Λοιπὸν εἰς ἐν ἀπ' αὐτὰ ἔστρεψε μίαν ἀντλίαν, ἀλλ' εἶναι τόση χαμηλὰ τὸ χερουλί τῆς ὥστε εἶναι ἀδύνατον εἰς ἄνδρα νὰ τὴν κινήσῃ χωρὶς νὰ σκύψῃ τόσον ὥστε νὰ γείνη δύο δίπλας· μόνον μικρὸ παιδάκι ἢ νάνος θὰ ἠδύνατο νὰ τὴν δουλεύσῃ. Ἐστῆθη ἐκεῖ διὰ νὰ κινήται καὶ ὅμως δὲν κινεῖται. Ἐν τούτοις, ὡς ἐμάθομεν, ἐπειδὴ ὁ κ. Καλογερόπουλος ἔχει ἀπὸ πολλοῦ φέρει ποσὸν παρομοίων ἀντλιῶν καὶ ἐννοεῖ νὰ τὰς χρησιμοποίησῃ, διότι δὲν ἠδυνήθη νὰ τὰς ἐξοδεύσῃ, ζητοῦνται παρ' αὐτοῦ λυσσῶδως καὶ ἄλλα πηγὰδια. Τὸ πηγὰδι περὶ τοῦ ὁποίου σὰς εἶπομεν εἶναι ὡς εἶδος βωμὸς. Στοιχηματίζομεν δὲ μετὰ τοῦ κ. Καλογερόπουλου ἂν ἠμπορῆ νὰ κινήσῃ ἐπὶ ἐν τέταρτον τῆς ὥρας τὴν ἐπ' αὐτοῦ ἀντλίαν του. Μόνον Σχορογέτης ἢ Λάπων ναυοσιδῆς θὰ τὸ κατώρθωσεν. Ἐν τούτοις ζητοῦνται πηγὰδια.

Ο Κ. ΛΟΜΒΑΡΔΟΣ ΘΥΜΑ ΤΟΥ ΤΗΛΕΓΡΑΦΕΙΟΥ. — Ἐνθυμεσθε ὅτι ὁ ΡΑΜΠΑΓΑΣ ἔγραψεν ἄλλοτε περὶ ἀφροῦ τοῦ βρώμας καὶ δυσωδίας τοῦ Τηλεγραφεῖου. Ἡ κατάστασις αὕτη ἐξακολουθεῖ. Οὐδὲν ἐλήφθη μέτρον πρὸς ἄριστον τοῦ κανοῦ. Φαίνεται ὅμως ὅτι οἱ ἐντὸς αὐτοῦ ἐργαζόμενοι εἶχον ἐξοικειωθῆ, θέλοντες μὴ θέλοντες, μὲ τὴν βρωμερὰν ἀτμόσφαιράν του, καθὼς ἐξοικειοῦται τις πρὸς τὴν ἐν ἀποκάτω διατριβῇ, χάριν τῆς ἀνάγκης του. Ἰσως δὲ καὶ δὲν ἔχουν πολὺ ἀνεπτυγμένην τὴν αἴσθησιν τῆς ὀσφρήσεως ἢ ἡμιβλύθη πλεόν αὕτη ἐκ τῆς ἐξως, τοῦ ὀσφρανεσθαί ἀρώματα ὑπόπτου προελεύσεως. Ἀλλὰ δὲν συνέβη τὸ αὐτὸ καὶ διὰ τὸν κ. Λομβάρδον, ὅστις ἀναγκασθεὶς ἕνεκα λόγων ὑπερησίας νὰ παραμείνῃ ἐν τῇ τηλεγραφεῖῳ μέχρι τῆς δωδεκάτης τῆς νυκτός, ἠσθάνθη αἴφνης σφοδρὰν ἐγκεφαλικὴν διατάραξιν.

— Κάτι βρωμαὶ ἐδῶ εἶπε τῇ κυρίῳ Σεμιτέλῳ λιπόθυμος σχεδόν.

— Ναὶ καὶ ἡμεῖς ὑποφέρομεν· δὲν εἶναι κατάστασις. Ἀφήστε τα τώρα καὶ αὐρίον ἐρχεσθε.

Καὶ φέρον ἐν ἐαυτῇ τὴν νοσηρὰν ἀτμόσφαιραν τοῦ τηλεγραφεῖου ἐπορευθῆ οἴκαδε, ὅπου ἔπεσεν ἀναίσθητος καὶ διέτρεξε κίνδυνον θανάτου ἐξ οὗ μόλις ἐσώθη εὐτυχῶς, ἄλλως θὰ εἴχομεν διὰ τῆς ἀπ-

ΤΑ ΜΥΣΤΗΡΙΑ ΤΩΝ ΧΑΡΕΜΙΩΝ

Ἡ

ΑΙ ΝΥΚΤΕΣ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

I

Η ΣΤΕΡΝΑ ΜΕ ΤΑ ΡΟΥΜΠΙΝΙΑ

ἐκ τοῦ γαλλικοῦ.

κατὰ μεταφράσιν ΚΛΕΑΝΘΟΥΣ Ν. ΤΡΙΑΝΤΑΦΥΛΛΟΥ

μαργαρίτης οὗτος τῆς Ἀνδαλουσίας ἦτό τι ἐξαισιον, ρη μαγευτικωτάτη, κατὰ τὸ λέγειν τοῦ εἰδήμονος εἰς κάλλους ἐξαιρέτου Μπεσπὴ· ἐτραγουδοῦσε καὶ πρὸ ἐχόρευε μὲ τόσην χάριν, ὥστε σ' ἐτρέλλαινε· δὲν ν τουρκικὴν, ἀλλ' ἀνεπλήρου τὴν ἑλλειψιν ταύτην στικωτάτης μιμικῆς, καὶ ἦτο πάντοτε παιγνιώδης, ἰδηχτὴ καὶ πεταχτὴ τόσον ὥστε ἐτόλμησε νὰ τοῦ τὰ μάγουλα καὶ τὸν ἔκαμε νὰ ξεκαρδισθῇ στὰ

οἰς, ἡ Φατμέ ἀπεφάσισε νὰ πληρώσῃ τὰς χιλίας τουρκικὰς λίρας ἄς ἐζῆται ὁ Κασβέκ.

Οὔτω δὲ τὰ ἐξ οἰκονομῶν χρήματά τῆς ἐδαπανήθησαν.

Συμφωνήθη ὅπως ἡ νεαρὰ δούλη, ἐκ τῶν προτέρων ὠδηγημένη παρὰ τοῦ ρηθέντος Κασβέκ καὶ κεκοσμημένη διὰ τοῦ ἀνατολικοῦ ὀνόματος τῆς Γιαμινὲ προσαχθῆ κατὰ τὴν ἐσπέραν τῆς ἐορτῆς τοῦ Μουλὸν εἰς τὴν κυρίαν αὐτῆς, ἥτις τῇ ἠγόρασε κοσμήματα καὶ ἐνδυμασίας τοῦ τελευταίου συρμοῦ τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ προὔτιθετο νὰ ἐκπλήξῃ εὐαρέστως τὸν πασσᾶν παρουσιάζουσα αὐτῷ, καθ' ἣν στιγμὴν θὰ εἰσῆρχετο εἰς τὸν οἶκον, τὸ ἀλλοδαπὸν ἱκεῖνο ἄνθος.

Ἡ Φατμέ δὲν εἶχε προειδοποιήσῃ τὰς συντρόφους αὐτῆς καὶ ἐπεθύμει νὰ ἐντροφήσῃ εἰς τὸ πείσμα αὐτῶν, ὅταν θὰ ἐβλεπον ἐμφανιζομένην αἴφνης τὴν ἀπαράμιλλον Ἰσπανίδα.

Ἐκάστη τῶν χανοῦμ τοῦ Ρουστέμ εἶχε λάβει πλούσιον δῶρον, διότι τὸ εἶμιον τοῦ δίδειν δῶρα κατὰ τὰς μεγάλας μουσουλμανικὰς ἐορτὰς εἶναι σχεδὸν ὑποχρεωτικὸν διὰ τοὺς μεγάλους ἄρχοντας τῆς ὀθωμανικῆς αυτοκρατορίας. Οὐδεμία τούτων εἶχε σκεφθῆ νὰ χάρισῃ τῷ αὐθέντῃ νέαν δούλην, καὶ ἡ Φατμέ ἠλπίζε βεβαίως ὅτι ὁ πασσᾶς ἠθελεν ἀνταμείψῃ αὐτὴν ἐπὶ τῇ τοσοῦτον ἀβραῖ ταύτη φροντίδι.

Ἡλπίζε δὲ ταυτοχρόνως ὅτι θὰ βλάψῃ τὰς ἀντιζήλους αὐτῆς καὶ θὰ παγιώσῃ τὴν παρὰ τῷ πασσᾶ ἐπιρροήν της.

Οὔτω εἶχον τὰ πράγματα, ὅτε τὴν ἡμέραν τοῦ Μουλὸν, μίαν ἐβδομάδα μετὰ τὴν ἐκδρομὴν τοῦ Μουράτ διὰ μέσου τῶν βιζαντιτικῶν δεξιμενῶν, τὸ χαρέμιον συνηθροίσθη εἰς τὴν μαρμαρίνην αἴθουσαν, διὰ νὰ δεχθῆ τὸν ἐνδοξον Ρουστέμ

λείας του αδρός μονόχειρα τον κ. Βρικούπη, οδ ο πολυμήτις Λομβάρδος είναι η δεξιά χείρ.

Τη εύχόμεθα και πάλιν περαστικά. 'Αλλά θα εξακολουθήσει η βρώμα του τηλεγραφείου και μετά εν τοιούτον επεισόδιον ;

ΕΚΤΡΑΧΘΗΙΣΜΟΣ. — Δύο στρατιώται του πυροβολικού έγκεφεΐς όντες, άφου έξυλοφόρτων κατόπιν πολιτικής συζητήσεως βωμείκης, ένα παντοπόλην κι' έκαμαν θραυσιν εις έφρον κατά των φιαλών και ποτηρίων, εξήλθον ανά τας ύδους και διερχόμενοι πρό της οικίας του κ. πρωθυπουργού εκρότουσιν λεβέντικα τας άπεράντους άυτων σπάθας επί των πλακών του πεζοδρομίου συρίζοντες και άδοντες και δυνατά λαλούντες, ως έθος τοις εν κρασσοκατανύξει διατελουσιν. 'Αλλ' οι ύο πρό της θύρας του πρωθυπουργικού μεγάρου άστυνομικοί Κέρβεροι τους έκαμαν εντόνωσ τήν παρατήρησιν ότι πρέπει να σιωπήσουν και να μη σέρνουν τά σπαθιά, διότι άνησυχούν τον κ. πρόεδρον γευματίζοντα. Οι στρατιώται δέν ήνέχθησαν τήν παρατήρησιν αυτήν και άπλόγω εις λόγον συνεπλάκσαν. Είς των κλητήρων προέτανε τó ρεβόλβερ, οι δέ αντίπαλοι των εξεσπάθωσαν και έτραυμάτισαν βαρέως τόν ένα των Κερβερών. Σωστή μικρογραφία έμφυλίου πολέμου, υπό τον οίκον του κ. υπουργού των στρατιωτικών. Οι του στρατού ή άναμόρφωσις και οια των κλητήρων μας ή μόρφωσις !

ΑΠΑΝΘΡΩΠΙΑ. — Είνε να φρήη κανείς βλέπων ό,τι με κάθωνα 40 βρομίων, εξυκολουθούν τά μαθήματά των στιδαγμένα εις στενοτάτους χώρους, ταλαίπωρα μικρά κοράσια, όπως ύποστώσιν εις όσο κίμως τας εξετάσεις των. Δηλαδή χάριν φιγούρας άπλώς και μιας ψευδεπίδειξως άποφασίζετ αι ή ζωή τώτων άθώων πλασμάτων. 'Ιε ρε ξε τασ τικαί εξετάσεις αύται !

ΑΛΛΗ ΑΠΑΝΘΡΩΠΙΑ. — Οι πλείστοι των άνδρων του στρατού ήμων εξυκολουόσιν φέροντες την χεϊμερινήν ύ αυτών στολήν. Φαντασθήτε τί Δάντου βανιστήριον θά ήναι δι' αύτων έκείνο τó φρικτόν περιλαίμιον τό περισφιγγον ως κλοιός τόν λαιμόν αυτών, κατά μωράν άπομίμησιν της στρατιωτικής στολής άλλων βορειών χωρών. Μά όλα μας άνάποδα !

και να τώ εύχηθή, κατά τά έθιμα, βιον μακρόν και άναριθμήτους εύτυχίας.

Καθ' έκαστον έτος, ό σουλτάνος πανηγυρίζει δημοσία τήν έορτήν του Μουλόν, πορευόμενος, ίνα προσευχηθή εις έν των αυτοκρατορικών **δζαμιών**. 'Επί τή έορτή ταύτη άλλοτε ή αύτου Αυτοκρατορική Μεγαλειότης έπεδείκνυε πομπήν μεγάλην αι δέ άρηγήσεις των προγενεστέρων περιγηγητών εύγλώττως μαρτυρούσι τόν θαυμασμόν δν ένέπνεεν αυτοίς ή θρησκευτική και στρατιωτική αυτη τελετή.

Ο των πιστών αρχηγός μεγαλοπρεπείς φέρων διφθέρας έξωσμένος τήν σπάθην του 'Οσμάν, με τήν λευκήν λοφιάν επί του μετώπου, εβαιεν επί γαύρου ίππου, ου τά φάλαρα κατεπλημμυρούντο υπό πολυτίμων λίθων, περιστοιχούμενος υπό των σωματοφυλάκων αυτου, ένω προεπορεύοντο οι διαγγελες του και ήκολούθει ό τσαούσης του, ήτοι ό δήμιός του. Οι πάντες έφρευγον, οι πάντες έδαφιαίως προσεκύνουν κατά τήν προσπέλασιν αυτου, και έν θρασύς τις ετόλμα ν' άτελεισθ κατά πρόσωπον τόν ένδοξον πατισάχ, τήν σκιάν του Θεου, τόν διάδοχον του 'Οσμάν, ό τσαούσης, δια μιας γαταγαγιας αυτου, εξετίνασσε δέκα βήματα μακράν τήν κεφαλήν του προπετους.

Τά θη ηλλαξαν, άπ' εκείνου του χρόνου, και ή πομπή μαρμήμασε πολύ. Δέν έχει πλέον κιδάρεις, λοφιάς και πολυτίμους λίθους. Ο σουλτάνος καλύπτει τήν κεφαλήν δι' εύτελους έρυθρού

ΔΙΚΗ ΚΟΛΛΙΝΙΑΤΟΥ. — Προχθές τó Πλημμελειοδικετον ήθώωσά τον αρχιτέκτονα κ. Κολλιनीτην κατηγορούμενον ότι εξ άμελείας αυτου έπεσε τó πείχος του καταστήματος της 'Ε τ α ι ρ ε ι α ς τ ω ν Φ ι λ ω ν τ ο υ Λ α ο υ και έφόνευσε τήν ώραϊαν δεκαεπταετιδα κόρην της χήρας Χέλημ παραπλεύρωσ του πεσόντος τοίγου οικοδυσαν. Κατεδικασε δε εις είνος έτους φυλάκισιν μόνον τόν εργολάβον Κούλουμαν (ώρατα Κούλουμα του έτοιμασαν), ως κυρίως υπεύθυνον, διότι δέν έφρόντισε να στεγάσθ τó οικοδόμημα.

Κατά τήν έξοδον εκ του Πλημμελειοδικείου, κατόπιν της δίκης : — Πώς σου φάνηκεν ή άπόφασις ; — Δέ μόρεσαν να δείρουν τó γάδαρο και δερνουν τó σαμάρι.

ΤΟ ΔΙΑ ΘΑΛΑΣΣΙΟΥ ΥΔΑΤΟΣ ΚΑΤΑΒΡΕΓΜΑ. — Τήν ιδέαν αυτην του ΡΑΜΠΑΓΑ ύποστηρίζουν θερμώς (έν επιτρέπεται άλλη θερμότης μ' αυτον τον καύσωνα) και αι σπουδαϊαι συνάδελφοι, τήν ύποστηρίζει δε και όλος ό λαός. Μόνος ό κ. Φιλήμων έξυκολουθει να μη τήν θάλη. Δες και φοβεται μήν τόν πιάσ' ή θάλασσα. 'Αλλ' ό λαός όφείλει και διαφορετικα να κρουηθή κατά τας κρισίμους ταύτας περιστάσεις. Τό ζήτημα του νερού και του καταβρέγματος μόρορυσαν άλλου να ρίξουν κυβέρνησιν ή και βασιλείαν 'ισως, κι' εδω δέν τολμώμεν να κάμωμεν τίποτε άνδρικήτερον. Κάμηλοι έν ήμεθα πάλιν θα ετοιόμεν κάπως τήν καμπούραν μας κατά τοιαύτης άφορητου στερησεως του νερού και του καταβρέγματος. Κάτω οι νεροστερευται !

Η ΥΔΡΑΥΛΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ. — 'Αναγινώσκουμεν εν τη ΑΚΡΟΠΟΛΕΙ : αι ή ύδραυλική ύπηρεσια εκκατελείφθη ολόκληρος εις τήν διάθεσιν των κυρίων ύδρονομέων' αυτοι είναι οι κλειδοκράτορες, οι έχοντες τó δεσμεϊν και λύειν, οι τυραννίτικοι της παρούσης εποχής του έτους και διδουσιν ύδωρ εις όντινα θέλουσιν, στεροφει δε ύδατος πάντα άπαρέσκοντα αυτοις. 'Εν θέλετε να έχητε ύδωρ, πλησιάζετε άπλούστατα ένα των κυρίων τούτων και τφ λέγετε : αθέλω να έχω ύδωρ. — Αι δά πάντοτε ή δι' όλιγας ήμέρας ; ας έρωτφ ένεϊνος και άναλόγως της συμφωνίας τήν όποιαν θά κάμωσ μαζί του και εκ του φιλοδωρήματος τó όποϊον θά τφ δώσετε, θα έχετε τó ύδωρ σας. »

Όλα σωττά αυτά. Και συμφωνούμεν μετφ της συναδέλφου προτεινούσης τήν κατάργησιν της βρωμώυπηρεσίας αυτης και τήν ένοικισισιν των ύδάτων εις ε'αιρίαν. Κάτω ή κλοπή παντου, ειτε ύψηλά ειτε χαμηλά λειτουργει.

ΠΡΟΦΑΣΕΙΣ ΕΝ ΑΜΑΡΤΙΑΙΣ. — Τι προφασεις εν άμαρταις είναι αυται αι του κ. δημάρχου ; Δέν δύναται, λέγει, να καταβρέξη

φεισίου, ένδύεται εξ ευρωπαϊκού έριούχου και φέρει ολιγώτερα κεντήματα ή στρατηγός του γαλλικού στρατου.

Δέν ύπάρχουν πλέον διαγγελεϊς πρόδρομοι, ουτε γιαννίτσαροι, ουτε τσαούσης, ουτε γονυκλισίαι. Μόνον προγαστορες πασσάδες αναβιβασμένοι επί ισχνών ψωραλόγων καμπτομένων υπό τó βάρος των κυρίων αυτών, και γκαούριδες με όδοιπορικόν ένδυμα και με ψιάθινον πϊλον άυστόλως επισκοπουντες δια των διοπτρών αυτών τόν αρχηγόν των 'Οσμανλήδων και τήν πενιχράν αυτου ακολουθίαν.

Τά πάντα παρακαμάζουσιν εν τφ κόσμω και κατάδηλον γίνεται ότι εκείθεν διήλθεν ό πολιτισμός.

'Αλλ' ουχ ήττον οι προύχοντες της αυτοκρατορίας είναι ύπόχρεοι να συνοδεύωσι τόν κυρίαρχον κατά τας επισήμους ταύτας περιστάσεις και από της πρωτας ό 'Ρουστέμ πιασάς κατέλιπε τó σελαμλήκι του ίνα μεταβη εις τ' άνάκτορα του Δολμα Μπαξε, όπου τά καθήοντα του ύπουργήματος αυτου θα τόν επανέφερον μετφ τήν τελετήν και θα τόν εκράτουν μέχρι λίαν προκεχωρηκυίας ώρας.

Τφ όντι ό ήλιος ειχε δύσει πρό πολλου, και ό πασσάς δέν ενεφανίζετο εις τó χαρμίον του.

Αϊ χανούμισσαι άνέμενον αυτον εις τήν μαρμαρίνην αίθουσαν, πίνουσαι σορμπέτια και άνθαμιλλώμεναι κατά τήν φλυαρίαν.

'Ομολογητέον μάλιστα ότι δέν ήνιώντο και πολύ κατά τήν άπουσίαν του θριαμβευτικού 'Ρουστέμ, καθως οι μαθηταί,

τάς ὁδοὺς ἡμῶν μὲ θαλάσσιον ὕδωρ διότι ἡ μὲν ἀτμομηχανὴ τοῦ Δαμασκηνοῦ εἶναι κατεσχημένη ὑπὸ τοῦ κ. Τζών Μάκ Δούαλ ἀτι 75,000 ὀρ. αἱ δὲ δεξαμεναὶ ὑπὸ τοῦ κ. Τραουσοπούλου ἀτι 30,000 καὶ δὲ ἔχει παράλας τὸ δημοτικὸν ταμεῖον. Ἄλλα πολὺς τοῦ εἶπε νὰ τὴν ἀγοράσῃ αὐτὰ; Ἄρκετ νὰ τὰ ἐνοικιάσῃ καὶ πιστεύομεν ὅτι οἱ ἐνδιαφερόμενοι κύριοι θὰ ἔχουν τὴν γενναιοσύνη καὶ τὴν φιλοτιμίαν νὰ φανοῦν συγκαταβατικαίην τῇ μεγάλῃ τοῦ δήμου ἀνάγκῃ. Ἐμπρός, ἔμπρός καὶ γλιγωρα, κύριε Φιλήμων, ἀλλῶς ἂν θελήσῃς νὰ τραπῆς εἰς φυγὴν μέχρι Μονάχου ἀφίνων ἡμᾶς εἰ. τοιαύτην ἐλεεινὴν κατάστασιν, εἶσαι ἄξιος νὰ ξεπροβοδισθῆς διὰ γλουχαϊσμῶν, ἀναχωρησῶν καὶ δι' ἀναθέματος ἐπανερχόμενος.

ΙΕΡΕΩΣ ΤΗΣ ΠΡΩΤΕΥΟΥΣΗΣ ΕΥΦΥΙΑ ΚΑΙ ΕΥΡΥΜΑΘΕΙΑ. — Προχθὲς ἑορτὴν τῶν Ἁγίων ἀποστόλων Πέτρου καὶ Παύλου, ἱερεὺς μιᾶ. ἐνορίας ἐν Ἀθήναις, ἠθέλησε νὰ ἐξηγήσῃ τοῖς πιστοῖς τὸ πῶθεν ὠνομάσθησαν οὕτω ὁ Πέτρος καὶ ὁ Παῦλος, καὶ δὴ εἶπε τάδε πρὸς τὸ εὐσεβὲς αὐτοῦ ἀκροατήριον:

— Εὐλογημένοι χριστιανοὶ ὁ Πέτρος ὠνομάσθη Πέτρος διότι ἔβαλε τὴν πέτρα, τὸ θεμέλιον τῆς πίστεως, καὶ ὁ Παῦλος ὠνομάσθη Παῦλος διότι ἦτο ὁ πηλὸς μὲ τὸν ὅποιον συνεκολλήθη τὸ οἰκοδόμημα τοῦ χριστιανισμοῦ.

Τῆς ἐξηγήσεως ταύτης ἀκροασθεῖσα εὐσεβὴς χριστιανὴ ἀπεφάσισε νὰ μὴ μεταχειρίζεται πλέον ποτὲ πηλὸν εἰς βέβηλον χρῆσιν.

ΑΘΛΗΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

Πρόεδρος τοῦ ΑΘΛΗΤΙΚΟΥ ΣΥΛΛΟΓΟΥ ἐξελέγη ὁ κ. Νικόλαος Δεικτάκης. Καταλληλοτέρα ἐκλογή ἦτο ἀδύνατον νὰ γείνη. Ὁ κ. Δεικτάκης εἶναι ἀκατάβλητος ἀθλητὴς τῆς ἐργασίας καὶ ἀθλητικῆς κατασκευῆς. Οὐδέποτε εἶδε τις αὐτὸν ἀναπαυτικῆς ἀμάξης ἐποχοῦμενον. Κρῆς καθ' ὅλα καὶ κατὰ τοὺς πόδας δὲν τὸ θεωρεῖ τίποτε νὰ βαδίξῃ ἀπὸ πρωῆας μέχρις ἑσπέρας, ἀφοῦ ἐπὶ ὥρας ἀπὸ τοῦ ὄρθρου ἴστατο ὄρθιος καὶ κατὰ τὰς δύο λειτουργίας τῆς Ἁγίας Εἰρήνης οὗρου ἐπιτροπέυει· ἔπειτα ἀρχίζει ἡ ἀένας αὐτοῦ κίνησις καὶ ἐργασία τοῦ Πτωχοκομείου καὶ τοῦ Νεκροταφείου οὗρου τοσοῦτον καταφανῆς ἐγένετο ἐντὸς ὀλίγου ἢ ἀγαθὴ ἐπίδοσις τῆς ἐποπτείας του, ὥστε ἡ πόλις τῶν ζώντων δύναται νὰ ζηλεύσῃ τὴν πόλιν τῶν νεκρῶν διὰ τὴν καθαριότητά της. Ἐπειτα εἶναι γνωστὴ ἡ κλίσις τοῦ ἀνδρός πρὸς τὰς σωματικὰς ἀσκήσεις καὶ ἡ ἰδέα του περὶ εἰσαγωγῆς τῆς γυμναστικῆς εἰς ὅλα τὰ σχολεῖα ἡμῶν. Εἰς αὐτὸν ὀφείλεται κατὰ πολὺ ἡ διατήρησις τοῦ ἰδρύματος τῆς σκοποβολῆς, οὗ ἴσως εἶναι ὁ πρῶτος σκοπευτὴς, ἀφοῦ καὶ παρ' αὐτοῦ τοῦ Ρόκου μᾶς ἐθαυμάσθη ποτὲ, ὡς ἠκούσαμεν θραύσας ἐπανελημμένως διὰ σφαίρας τὸν σπάγον ἀφ' οὗ ἐκρέμαντο ποτήρια, ἐνφ' ἄλλοι ἠγωνιζόντο νὰ θραύσωσι τὸ ποτήριον.

Γενικός γραμματεὺς τοῦ Ἀθλητικοῦ Συλλόγου ἐξελέγη ὁ ἰδιόρρυθμος ἐκεῖνος τύπος, ὁ κ. Γεώργιος Λαγανόπουλος, ἡ τοῦ Συλλόγου ἄλλοτε πέτρα σκανδάλη ὑπὸ ράσον, ὁ φιλόγελως θνητὸς, ὁ γελῶν, ὡς ἀθάνατος, ὅστις καὶ μέχρι φουστανελλοφορίας προβαίνει εἰς ἐκτάκτως περιστάσεις. Ἀποτὸν ἔμπροσ τῶρα ὁμόνοια καὶ γινανταϊώρημα ὅσο πέρνει. Ἄλλα τί λέμε; Μ' αὐτὴ τῇ ζέσθι οὔτε ἡ ἑλξις δὲν ἐπιτρέπεται. Ἄφοῦ, φαντασθῆτε, ὁ κ. Λαγανόπουλος ἔπαυσε νὰ ἔλκῃ καὶ τὸν ρητινίτην του!

Η ΚΗΦΙΣΣΙΑ ΑΝΑΛΑΜΒΑΝΕΙ

Ἡ ΧΩΡΑ εἶχε γράψει ὅπως δις τοῦλάχιστον τῆς ἐβδομάδος μειωθῶσιν αἱ τιμαὶ τῶν ἀπ' Ἀθηνῶν μέχρι Κηφισσίας κομιστῶν τοῦ σιδηροδρόμου Ἀττικῆς διερμηνεύουσα οὕτω κοινὸν πόθον τῶν ἀγαπῶντων τὰς ἐπὶ τῆς γραμμῆς ταύτης ὠραίας ἐξοχάς. Ἡ δὲ φιλόκαλος καὶ νοήμων διεῦθυνσις τοῦ ΣΑΛ οὐ μόνον ἀμέσως ἔσπευσε προθύμως νὰ ἐπενέγκῃ μειωσιν εἰς τὰς τιμὰς, ἀλλὰ καὶ ἀνήγγειλεν ὅτι κατὰ Πέμπτην καὶ Σάββατον, ὅ' ἀνακρούῃ ἡ μουσικὴ τῆς φρουρᾶς ὑπὸ τὸν ἱστορικὸν πλάτανον τῆς Κηφισσίας. Ἡ τιμὴ τῶν εἰσιτηρίων Α'. θέσεως ἀπ' Ἀθηνῶν εἰς Κηφισίαν, ἀνόδου καὶ καθόδου, ὀρίζεται εἰς τῶν τῆς Α'. δραχ. 150, τῆς Β' ὀρ. 1,00 τῆς Γ' λεπτὰ 80, κατὰ τὰς δύο ἡμέρας, καθ' ἃς ὅ' ἀνακρούῃ ἡ μουσικὴ. Δηλαδή ἡ διεῦθυνσις τοῦ ΣΑΛ, ἐν τῇ ἐλευθεριότητι αὐτῆς ἀντι νὰ ὑπεριτιμήσῃ τὰ εἰσιτήριά της μὲ τὴν μουσικὴν τὰ ὑποτιμᾷ, τοῦθ' ὅπερ εὐχόμεθα νὰ μιμηθῶσιν καὶ οἱ καφεῖς καὶ οἱ ξενοδόχοι τῶν ἐπὶ τῆς γραμμῆς ἐξοχῶν. Εὐχῆς δ' ἔργον ἠθέλεν εἶσθαι ἂν καὶ ἡ Κυριακὴ συμπεριλαμβάνετο ἐν τῇ εὐεργετικῇ μέτρῃ τῆς ὑποτιμήσεως τῶν κομιστῶν. Ἡ Κυριακὴ εἶναι ἡ κατ' ἐξοχὴν ἐξοχῆς ἡμέρα διὰ τὸν λαόν. Ὁ ἐργατικὸς τότε μόνον δύναται νὰ τὸρίξῃ καὶ αὐτὸς λίγο ἔξω. Τὸ Νέο, Φάληρον, καθὼς τὸ ἔκαμαν, διώχνει τὸν λαόν μὲ τὴν ἀκριβεία του· γίνεται ἀριστοκρατικόν. Ἄς ἐγκολπωθῶν τὸν δικαιώμενον τὸ εὐδύρον Ἀμαρούσιον καὶ ἡ ὄροσερὰ Κηφισιά. Ἐμπρός, κ. Μπασιλάκο, καὶ ὁ λαὸς θὰ σοὶ εὐγνωμονῇ, ἡ δὲ εὐγνωμοσύνη ἐνὸς ὄλου ἐργατικοῦ λαοῦ θὰ ἐπενεργῆς ὡς ἀγαθὴ τύχη ἐπὶ τῆς προόδου τῆς ἧς προΐστασαι ἐπιχειρήσῃς.

ΜΕΤΑΞΥ ΜΑΣ

Συγχαίρομεν ἀπὸ καρδίας τοὺς δύο μικροὺς ἡμῶν φίλους, τοὺς διδύμους ἀδελφούς Βασιλείου καὶ Δημήτριον Μοίραν, ἐπαξίως τῆς ἐπιμελείας καὶ εὐφυΐας τῶν προβιδασθέντων ἀπότιτρίτης εἰς τὴν τετάρτην τάξιν, ἐν τῇ ἰδιωτικῇ σχολῇ τοῦ ἱερωμένου κ. Ἐλευθερίου Γ. Καστρούτου, τοῦ μετὰ ζήλου καὶ εὐσυνειδησίας ἐκτελοῦντος τὰ διδασκαλικά αὐτοῦ καθήκοντα. Εὐχῆ των. Καὶ εἰς ἀνώτερα, νὰ γείνῃ μιαν ἡμέραν τὸ δίδυμον καμὰρι τοῦ σπιτιοῦ των.

λείποντος τοῦ διδασκάλου. Ἄλλως δὲ πᾶσαι ἢ σχεδὸν πᾶσαι εἶχον ἀφορμὴν νὰ ἦναι εὐχαριστημένα.

Αἱ ἀλαίκαί ἐμερον καινουργεῖς ἐνδυμασίας ὀφειλομένας εἰς τὴν γενναιοδωρίαν τοῦ Ῥουστέμ. Ἡ πρεσβυτέρα Μπεσμέ εἶχε λάβει κόσμημα ἐξ ἀδαμάντων, ἡ Ζαϊδὲ περιδέραιον ἐκ σαπφείρων καὶ ἡ Φατμέ ψέλλια σμαραγδόστικα.

Τὰ μεγαλιπρεπῆ ταῦτα δῶρα ἐστάλησαν παρὰ τοῦ πασσᾶ κατὰ τὴν ὥραν τῆς μεσημβρινῆς προσευχῆς καὶ τὸ χαρέμιον διετέλει ἐν χαρᾷ.

Καὶ αὐτοὶ οἱ δούλοι ἐγέλων γέλωτα ζωηρότατον, λαβόντες παρὰ τοῦ κυρίου αὐτῶν γενναῖον **μπαξίς**.

Μόνη ἡ Βάγια ἐφαίνετο ὡτεὶ λησιμονηθεῖσα ἐν τῇ διανομῇ ταύτῃ τῶν πλουσιῶν δώρων, καὶ ἡ δυσμένεια εἰς ἣν ὑπέπεσεν πῦρρανε πολὺ τὴν ζηλότυπον καρδίαν τῷ συντρόφῳ αὐτῆς.

Ἡ Φατμέ πρὸ πάντων ἠγάλλετο. Διελογίζετο ὅτι ἀκόπως θ' ἰκαλλάγῃ πλάσματος, ὅπερ ὁ Ῥουστέμ δὲν εὕρισκε πλέον ἄξιον τῆς μερίμνης αὐτοῦ καὶ κατήτησε νὰ λυπῆται σχεδὸν τὰ διὰ τὴν ἀγοράν τῆς θαυμασίας Ἰσπανίδος χρέματα.

Ἄλλ' ἀφοῦ ἡ δούλη ἐπληρώθη ἔπρεπε νὰ τὴν παρουσιάσωσιν. Ἡ χανούμ ἀνεμένεν αὐτὴν ἀπὸ στιγμῆς εἰς στιγμὴν καὶ ἤρχιζε νὰ νομιζέσθαι ὅτι πολὺ ἐβράδυνε.

Συνοχθὺς, ὁ μεγαλέμπορος Κασβέκ ἦτο ἀκριβέστερος εἰς τὰς ὑποθέσεις, καὶ παρέδιδεν ἐγκαίρως τὰ πωλούμενα ἐμπορεύματα.

Ἡ βραδύτης αὕτη ἐτάρασεν ὀλίγον τὴν εὐχαρίστησιν τῆς Φατμέ, καὶ ἐφαίνετο ἔμφροντις ἐκ διαλειμμάτων.

Ἡ Βάγια ἐξ ἐναντίας ἐφαίνετο εὐθυμοτέρα τοῦ συνήθους Ἐτραγουδοῦσεν ἀραβικὸν τραγοῦδι, μὲ εἶδος διχορδου κιθάρας· ἐμειδία πρὸς τὴν καῦμένην τὴν Μαλκούμ καὶ ἐχαΐδευσεν τὸν μικρὸν Ἀλὴν ὅσάκις ἤρχετο νὰ παίξῃ πλησίον της.

Δὲν ἐφαίνετο καθόλου παρατηροῦσα τὰ λαμπρὰ καὶ πολυτιμα κοσμήματα, δι' ὧν μετὰ σπουδῆς καὶ προθυμίας ἐκοσμήθησαν αἱ ἀντίζηλοί της ἀλλὰ ἔλαβον αὐτὰ.

Ὡς ἂν ἐπέθυμει ν' ἀποτελεσθῇ ἀντίθεσιν πρὸς τὴν ἀπειρόκαλον αὐτὴν ἐπίδειξιν, ἡ Βάγια ἔφερε πρῶτῶν ἀντηρῶν, οὕτε ὑπὸ μιᾶς σειρᾶς μαργαριτῶν κοσμοῦμενον· οὕτε εἰς κἂν ἀδάμας ἐσπιθίριζεν εἰς τοὺς μέλανας πλοκάμους της· οὕτε εἰς δακτύλιος ἐκόσμει τοὺς μακροφυεῖς δακτύλους της.

Ἡ ἀθλιότης τῆς ἐνδυμασίας αὐτῆς ἀνεδείκνυε τὸ εὐλύγιτον ἀνάστημά της, τὰ λεπτὰ καὶ χαρίεντα χαρακτηριστικά της, τὴν νομῶνα φυσιογνωμίαν της.

Παρ' αὐτῆν, αἱ ἄλλαι ἐφάνοντο ὡς εἶδωλα καταφορτωθῆνα ὑπ' ἀνάθημάτων παρ' ἡγίας τινὸς φυλῆς.

Ἀίμενον, κίνητοι καὶ ὑπερήφανοι ὡς παιδία ἐνδυθέντα ἐορτάσιμον στολὴν καὶ φοβούμενα μὴ χαλάσωσιν τὸν λαμπρὸν στολισμὸν των.

(Ἀκολουθεῖ.)